

Nr 68.

Av herr **Lindhagen**, om beredande av fast anställning eller vissa med sådan anställning förbundna förmåner åt personer, som äro hos riksdagens verk och myndigheter på ett stadigvarande sätt sysselsatta med städnings- och rengöringsarbete.

Uti en föregående motion har gjorts framställning om en undersökning av städerskornas levnadsförhållanden vid statens verk och myndigheter samt beredande av fast anställning åt denna tjänstepersonal. Denna framställning måste med lika fog beröra riksdagens verk. Man skulle ju till och med kunna säga, att riksdagen såsom en folkrepresentation bör föregå med exempel att ordna levnadsställningen tryggt och rättvist för allt folket inom riksdagens egna verk och inrättningar.

Emellertid synes i praktiken ett motsatt förhållande äga rum åtminstone beträffande städerskorna. Om man till sist kan framtvinga ett resonemang inom folkrepresentationen om städerskorna åtminstone i vissa av de under regeringen ställda ämbetsverken, så synes till och med detta vara uteslutet, när det gäller riksdagens egna verk. Man har hitintills allenast svarat att det blir nog bra, det ordnar sig av sig självt, det tillkommer i varje fall riksdagen att beträffande sina verk först avvakta vad som tilläventyrs inträffar i regeringens verk. Så i korthet sagt har bankoutskottets resonemang varit.

Emellertid, saken ordnar sig icke alls av sig själv. De vaga löften äro ord, som ej efterföljas av verkligheter. Saken lär stå på samma ståndpunkt som förut enligt vad som uppgivits av städerskor vid riksbanken, som uppvaktat mig med begäran om motions väckande även detta år. Karaktäristisk är också en liten episod, som av dem åberopades såsom ett bevis för den stora frånvaron av ordinarie anställning och underskattandet av deras arbete. De sade nämligen, att det

gått städerskorna djupt till sinnes, att vid bankens förra året firade 250-årsjubileum hade endast två städerskor, som äro gifta med vaktmästare, anställda vid banken mottagit inbjudning till festen under det att övriga städerskor ansetts för obetydliga för att vederfaras ett sådant erkännande. Man må icke förundra sig över att de på sin lilla plats, som dock är en länk i hela maskineriet, känna över sig något av den s. k. vantrevnaden i landet.

Det har uppgivits för mig, att städerskor icke vidare äro anställda i riksgäldskontoret, vars vaktmästare nu utföra städningsarbetet, och om detta sker av dem själva eller genom privat anställda städerskor är mig obekant. Emellertid böra, såvitt jag förstår, städerskorna ej behöva finna sig i godtyckligheter, vanliga från statsmakternas sida och från alla partiers, åtminstone, så snart de vuxit sig mäktiga gent emot förbisedda, för vilka man ej hyser fruktan vid valtillfällen, strejktillfällen, revolutionstillfällen eller annorledes.

Det hemställles alltså,

att riksdagen, efter att infordrat förslag från fullmäktige i riksbanken och riksgäldskontoret, måtte överväga och besluta, under vilka förutsättningar och villkor, personer, som äro hos riksdagens verk och myndigheter på ett stadigvarande sätt sysselsatta med städnings- och rengöringsarbete, böra tillerkännas fast anställning eller åtminstone vissa skäliga med sådan anställning förbundna förmåner såsom rätt till sjukhjälp, semester och pension.

Stockholm den 21 januari 1919.

Carl Lindhagen.